

1.	Nazwa kierunku	oligofrenopedagogika z arteterapią
2.	Cykl rozpoczęcia	2014/2015 (semestr zimowy)
3.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
4.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
5.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

Moduł kształcenia: Psychologia kliniczna ze szczególnym uwzględnieniem wieku dziecięcego/moduł do wyboru

Kod modułu: 12-OA-S1-5PK.1-D

1. Liczba punktów ECTS: 5

2. Zakładane efekty kształcenia modułu			
kod	opis	efekty kształcenia kierunku	stopień realizacji (skala 1-5)
_W_1	ma podstawową wiedzę w zakresie działalności osób niepełnosprawnych a w szczególności dzieci w kontekście psychologii klinicznej	K_W06 K_W07 K_W12	5 4 4
_K_1	rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, doskonalenia zawodowego i osobistego, dokonując samooceny swoich działań, a także kompetencji, wyznaczając prawidłowy kierunek własnego rozwoju	K_K01 K_K04	5 4
_K_2	potrafi uzupełnić, doskonalić nabytą wiedzę z zakresu psychologii klinicznej i umiejętności projektując i realizując działania pedagogiczne, wykorzystując swoje umiejętności komunikacyjne do porozumienia się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami oraz ma świadomość odpowiedzialności za własne decyzje, przygotowanie i realizację działań na poziomie lokalnym i globalnym	K_K05 K_K07	5 5
_U_1	potrafi dokonać obserwacji i interpretacji problemów z obszaru psychologii klinicznej oraz potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych dzieci z niepełnosprawnością intelektualną	K_U01 K_U02	5 5
_U_2	prawidłowo posługuje się zdobytą wiedzą z zakresu psychologii klinicznej w celu analizowania przyczyn, przebiegu, motywów i wzorów zachowań, diagnozowania problemów psychicznych oraz analizowania działań praktycznych stosowanych i ukierunkowanych na wspomaganie, rehabilitację, rewalidację, arteterapię i adaptację społeczną dzieci niepełnosprawnych, ze szczególnym uwzględnieniem niepełnosprawnych intelektualnie oraz niedostosowanych społecznie	K_U03	5
_U_3	prawidłowo posługuje się nabytą elementarną wiedzą z zakresu psychologii klinicznej w celu wstępnej diagnozy problemów psychologicznych dzieci z niepełnosprawnością intelektualną oraz wskazaniem możliwych sposobów pomocy, przewidując skutki konkretnych podjętych działań pedagogicznych; wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających w zakresie problemów psychicznych osób niepełnosprawnych intelektualnie; potrafi w sposób spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i w piśmie, w języku polskim i w języku nowożytnym na temat	K_U05 K_U06 K_U07 K_U10	5 5 5 5

	wybranych zagadnień z dziedziny psychologii klinicznej oraz samodzielnie rozwijać swoje profesjonalne umiejętności komunikacyjne; prawidłowo wykorzystuje zdobytą wiedzę z zakresu psychologii klinicznej w celu projektowania własnych badań, analizowania przykładów i konkretnych indywidualnych przypadków		
_W_2	ma podstawową wiedzę na temat zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania, w tym zaburzeń mowy i języka, zakłóceń komunikowania się interpersonalnego i społecznego oraz ich terapii umożliwiającej rozwój umiejętności interpersonalnych osób niepełnosprawnych, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci z niepełnosprawnością intelektualną	K_W10	5
_W_3	ma podstawową wiedzę na temat metod, narzędzi i technik wykorzystywanych przez psychologów w projektowaniu i prowadzeniu diagnozy klinicznej i badań z zakresu edukacji i rehabilitacji osób niepełnosprawnych	K_W13	5

3. Opis modułu

Opis	Psychologia kliniczna to dyscyplina zajmująca się definiowaniem i opisem poszczególnych objawów zaburzeń procesów psychicznych i zaburzeń zachowania u człowieka (w postaci zarówno pojedynczych objawów, jak i zespołów zaburzeń psychicznych), koncentrująca się na tworzeniu coraz trafniejszych modeli diagnostycznych i taksonomicznych, pozwalających na wyodrębnienie specyficznych zespołów zaburzeń psychicznych o różnych uwarunkowaniach. Przedmiot dyscypliny stanowi zatem tworzenie przesłanek teoretycznych czy empirycznych do wyodrębnienia tego co jest normalne/zdrowe, od tego, co jest nienormalne/zaburzone. Celem realizowanego przedmiotu jest wskazanie różnic między przejawami normalnego/zdrowego i zaburzonego zachowania dzieci, wprowadzenie słuchaczy w zagadnienia dotyczące zaburzeń procesów psychicznych i zaburzeń zachowania, wyjaśnienie etiologii tych zaburzeń i patomechanizmu utrzymywania się różnych jednostek klinicznych, oraz przybliżenie problematyki dotyczącej efektywnych programów profilaktycznych i terapeutycznych. W trakcie zajęć z psychologii klinicznej omówione zostaną najczęściej spotykane u dzieci zaburzenia psychiczne wyodrębnione w: Międzynarodowej statystycznej klasyfikacji chorób i problemów zdrowotnych (ICD-10) i/lub Podręczniku diagnostycznym i statystycznym zaburzeń psychicznych (DSM-IV) oraz szczegółowo przedstawione istotne kryteria diagnostyczne będące podstawą do wskazań terapeutycznych.
Wymagania wstępne	Zalecane: realizacje efektów kształcenia modułów: psychologia ogólna, psychologia rozwojowa, psychologia osobowości, psychologia społeczna

4. Sposoby weryfikacji efektów kształcenia modułu

kod	nazwa (typ)	opis	efekty kształcenia modułu
_w_1	egzamin pisemny	sprawdzenie stopnia znajomości treści wykładów oraz literatury (tak obowiązkowej, jak i uzupełniającej)	_W_1, _W_2, _W_3
_w_2	prezentacja	wystąpienie ustne (prezentacja) na zajęciach. Przygotowanie prezentacji na wybrany temat i ustalony z osobą prowadzącą ćwiczenia z przedmiotu "psychologia kliniczna" w zespołach (ewentualnie indywidualnie). Zespół (student) opracowujący dany temat zobowiązany jest do zainicjowania i moderowania dyskusji na przygotowany temat pod opieką prowadzącego. Ocenie podlega wiedza, jaką zdobył student z zakresu psychologii klinicznej oraz prezentacja wybranego zagadnienia, jak również umiejętność aktywnej pracy z grupą. W prezentacji ocenie podlega merytoryczne opracowanie tematu przez studenta, rzetelność i poprawność przedstawianego zagadnienia. Po przeprowadzonej prezentacji student ma obowiązek oddać prezentację prowadzącemu oraz sprawozdanie z dyskusji.	_W_1, _K_1, _K_2, _U_1, _U_2, _U_3, _W_2, _W_3

5. Rodzaje prowadzonych zajęć						
kod	rodzaj prowadzonych zajęć			praca własna studenta		sposoby weryfikacji efektów kształcenia
	nazwa	opis (z uwzględnieniem metod dydaktycznych)	liczba godzin	opis	liczba godzin	
_fs_1	wykład	Wykład z wykorzystaniem metod audiowizualnych na temat elementarnych zagadnień z obszaru psychologii klinicznej	30	Lektura literatury z zakresu psychologii klinicznej	45	_w_1
_fs_2	ćwiczenia	Prezentacja prac dotyczących wybranych zagadnień z obszaru psychologii klinicznej	30	Zebranie materiałów i przygotowanie prezentacji	45	_w_2